

MAI MULT DECÎT UN SIMPLU GRAFIC

Un grafic din cele obișnuite este singurul detaliu de pe un întreg perete al sediului. O fată de la contabilitate îl completează zilnic. Adaugă după codul stabilit niște cifre și semne. Coloanele acelea colorate urcă spre ultima lună a anului; jos la baza lor sînt nume de oameni. Ei le dau impulsul, ei le împing spre înălțime, mai repede sau mai încet după cum le e truda. Ghicim în spatele foii de hîrtie din perete frămîntul ațitor zeci de oameni. Din relatările președintelui și ale altora descifrăm așadar semnificația omenească a simbolurilor transcrise zi de zi cu creionul de fata de la contabilitate.

Feldioara, în plină cîmpie a Bixei, are cel mai ciudat regim de precipitații. Plouă cînd nu trebuie și după asta urmează luni de secetă exasperantă. Oamenii și-au adaptat așadar mijloacele de luptă climatului. Soiul de griu recomandat și aclimatizat e cel care rezistă la secetă, la cădere și care valorifică cel mai bine îngrășămintele. Folosirea lui și urmărirea lucrărilor în cîmp au fost conduse de inginerul agronom ajutat de „stetnicii” săi, cum îi denumește pe cursanții cercului agrotehnic cu care-și petrece iernile în studiu. Ridicați la înțelegerea științifică a fenomenului agrotehnic, ei rezolvă acum o nouă temă: introducerea soiurilor superioare de sfeclă. La griu' sporul trece în anul acesta de 32 vagoane. Grosul l-a dat brigada a cincea a lui Ion Burete. Brigada întâia (brigadier Nicolae Cristoloveanu) are în schimb cea mai mare producție de sfeclă. La cartofi fruntașă e brigada a treia.

Superioritatea aceasta și-o menține fiecare, an de an, fiind vorba de acum de o anumită experiență în materie. Păcat, de-o sută de ori păcat, că cei din consiliul de conducere, în cap cu președintele Gh. Cotinghiu, n-au întreprins pînă acum ceva (un simpozion să zicem) menit să inlesnească transferul de experiență de la o brigadă la alta. Așa că unul rămîne mai departe meșter la griu, altul la cartofi și altul la sfeclă. Atît. Cineva spunea, la un moment dat: „Noi am depășit producțiile în cîmp. Ce griji mai avem?”

— Ba avem — i s-a răspuns degrabă. — Să nu ne mulțumim cu alit. Cine a spus că liniile graficului nu mai pot urca?

Dialogul a fost revelator. O singură voce pleda în favoarea mulțumirii mărunte. Mai multe, exprimînd increderea în puterea colectivului, chemau la exigență și la continuarea efortului.

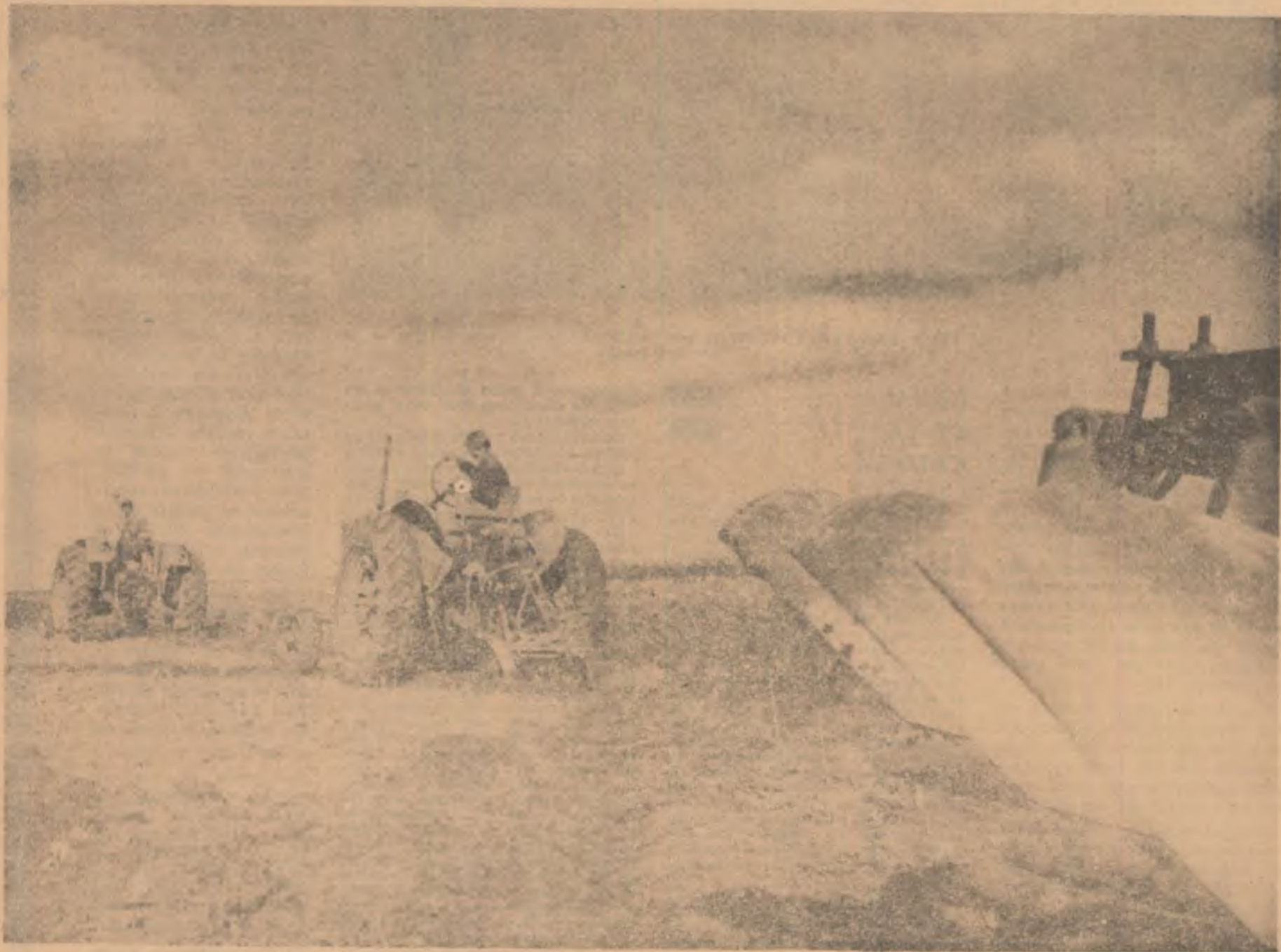
„Brigăzile, echipele au fost și sînt în întrecere. Ultima operație rămasă: recoltatul și transportul sfeclei. Au terminat brigăzile din Rotbav, ca și brigada întâia și a treia din Feldioara. Numai brigada a doua a rămas de căruță. Fiindcă are mai mult de muncit? Nu. Alta e cauza. Și nu-i de azi, de ieri. Întîrzierea e moștenită încă din vară, de la mușuroitul cartofilor. Brigada a doua a tot aminat lucrarea, au venit ploile, pămîntul s-a tasat și procesul de vegetație s-a încetinit. Recoltatul cartofilor a întîrziat — și cum în cîmp una se leagă de alta — iată-i în crucea toamnei covirșiți de graba culesului sfeclei. Le-au sărit în ajutor brigăzile din Rotbav.

Intrecerea naște elanul colectiv, dorința de a fi în frunte și — ceea ce-i la fel de important — într-ajutorarea. Ea pornește din înțelegerea comunistă a întrecerii. Șeful echipei a treia, comunistul Gheorghe Costea, după ce a terminat prașila a dat ajutor cu întreaga echipă, celor rămași în urmă.

...La sfîrșitul lui septembrie, sectorul zootehnic și-a îndeplinit planul de lapte contractat pe anul acesta. Anul trecut, pentru același lucru au fost răsplătiți cu o diplomă. Iubitori de animale cei din Feldioara știu să le și îngrijească. Adevărat este însă că au pășune bună și nutreț din belșug pentru iarnă și asta trage la cîntar. Steagul producțiilor mari îl duc Ion Dragoș, Gheorghe Dușu, Nicolae Lăcătușu și alții. Dar pe același grafic sînt și codașii Constantin Nan și Constantin Mareș. E greu însă să-i numești așa, dacă socotești că producția pe care o dau este aproape de cea planificată pe cooperativă. Îți vine să zici: „Aici la Feldioara și codașii sînt la înălțime”, dar adevărul este că producția de lapte planificată nu-i stimulatîvă și nici pe măsura bazei furajere de care dispun. Cei mai mulți îngrijitori — e vorba de cei care-și iau meseria în serios — au cerut o astfel de normă care să le angajeze cu adevărat forțele, să le întîrească dorința autodepășirii.

I-am lăsat pe cei din consiliul de conducere chibzînd la acest lucru.

Iar pe fata de la contabilitate mutînd micul drapel roșu la brigada zootehnică din Rotbav, care-l acum fruntașă.

Arături de toamnă la C.A.P. comuna Vinători, regiunea Galați.

ANCHETA NOASTRA

Școala și părinții

Au trecut aproape două luni de la începerea anului școlar. Este tocmai perioada în care se infiripă legătura dintre cadrele didactice și părinți, două colective care acționează spre un țel comun — educarea elevilor.

Modul cum funcționează această colaborare a constituit obiectul anchetei noastre întreprinse în comuna Poarta Albă, regiunea Dobrogea.

AMINTIRILE

FOLOSESC

PENTRU

O COMPARAȚIE

Pentru început considerăm necesar să vedem ce condiții s-au creat, pentru desfășurarea procesului de învățământ la Poarta Albă. Răspunsul ni-l dă tovarășul AVRAM FARCAȘ — pre-

ședintele comunei și învățătorilor în educarea elevilor.

De lectoratul cu părinții răspunde învățătoarea AURELIA OPREA. Din noiembrie, spune ea, acest lectorat și-a început activitatea. Lunar se va ține o expunere urmată de discuții. Iată câteva dintre temele pe care le vor aborda: „Cum să ne ajutăm copiii la învățatură”, „Educația adulților în familie”, „Puterea exemplului părinților în educarea copiilor”.

cu încă doi frați ai lui din altă clasă. Frecște că nu se putea concentra. Dat fiind că în apropiere locuiește alt elev din aceeași clasă — Traian Marc, soluția a fost găsită împreună cu părinții lui Petre și ai lui Traian. Acum, Petre Grosu își face lecțiile împreună cu Traian Marc.

CAZUL

DUMITRAȘCU

Traian Dumitrașcu este elev în clasa a VII-a. De comportarea lui s-au plins directorul școlii, profesorii, diriginta și mulți părinți. Ce se întâmplă, de fapt, cu Dumitrașcu?

GEORGETA CATRINĂ, diriginta clasei: „E un copil de speriat. Vine cu lecțiile nepregătite, vorbește în timpul orelor, e obraznic. Am stat de vorbă cu el, cu părinții lui... I-am scris în carnet că nu-și pregătește temele și am rugat părinții să-l controleze. Nici n-a arătat carnetul acasă. Deocamdată încă îmi dă bătaie de cap. Și-a găsit un prieten care nu îl ajută, ci

constituie cheia problemei: „E și greșeala lui tată-su că-l trimite să pască vaca. Traian a plins și a zis că n-are timp să-și mai facă temele și că iar o să-l certe profesorii”.

Iată deci adevărata față a acestui caz. Rezolvarea lui depinde de modul în care vor ști să colaboreze cadrele didactice și părinții pentru ca lui Traian să i se creeze timp de învățatură, să fie îndrumat spre preocupări pe potrivă vârstei lui, spre prieteni care să-l ajute.

BUCURIA

DE MIINE

La acest capitol putem pune drept motto cuvintele lui Makarenko: „A educa un om înseamnă a-i dezvoltă căile de perspectivă, care conțin bucuria sa de miine”.

Este vorba deci de elevii din clasa a VIII-a, care în acest an trebuie îndrumați să-și aleagă calea ce o vor urma în viitor.

IORDACHE BĂJENARU: „Din seria de 24 de elevi care au absolvit anul trecut școala noastră, 7 sint la liceu și 15 la diferite școli profesionale sau tehnice. Prin această mică statistică vreau să arăt că există preocuparea de a-i îndruma pe elevi în special spre școlile tehnice și profesionale”.

Prof. AMET SECURIE, diriginta clasei a VIII-a: „Încă de la începutul anului caut să observ înclinațiile, aptitudinile fiecărui elev. Stau de vorbă cu părinții acestora pentru a le afla dorințele privind viitorul copiilor lor.

În privința dezvoltării căilor de perspectivă, a pregătirii bucuriei de miine a elevilor, legătura strânsă dintre școală și părinți are un cuvânt determinant.

Modul fructuos în care se desfășoară această colaborare în comuna Poarta Albă asigură cele mai bune premize pentru educarea elevilor. Alături de școală, părinții au mare răspundere în pregătirea cetățeanului de miine al patriei. Ei își pot îndeplini această nobilă misiune ținând permanent legătura cu școala, interesându-se de situația la învățatură a elevilor, sprijinindu-i la însușirea și aprofundarea materiei, acționând alături de cadrele didactice la educarea copiilor. Printr-o participare masivă la lectoratul cu părinți, prin activizarea comitetelor de părinți (care deocamdată abia s-au format), realizările pot fi mai bogate.

La dobândirea lor poate contribui și căminul cultural. Manifestările cu caracter educativ nu se pot limita la „Joia tineretului”. Util ar fi un program de brigadă artistică de agitație axat pe această problemă.

Cadrele didactice, părinții, activiștii culturali — această mare familie a educatorilor trebuie să acționeze într-adevăr cu unitatea și răspunderea unei familii preocupate de viitorul copiilor.

ANDREI CROITORU

Școala generală de 8 ani din comuna Spulber-Vrancea, raionul Focșani — la ora de geografie.

ședintele statului popular comunal. L-am ales pe dînsul, nu numai pentru că în funcția pe care o deține cunoaște această problemă ci și pentru faptul că, fiind localnic, a învățat, cu mulți ani în urmă, la școala de aici.

„Pe vremea cînd mergeam eu la școală — ne spune Avram Farcaș — existau în comună doar doi învățători, iar școala avea o singură sală de clasă. Elevii nu prea veneau regulat la școală, fie pentru că-i opreau părinții ca să-i ajute să izgonească sărăcia din casă, fie că nu aveau bani pentru cărți sau chiar pentru îmbrăcăminte

Azi avem în comună o școală cu șase săli de clasă, la care predau 17 cadre didactice. Ne-am îngrijit ca la începerea anului de învățămînt reparațiile și curățenia școlii să fie terminate iar combustibilul asigurat”.

Ideea că amintirile folosesc pentru o comparație și sprijinită de cuvintele directorului școlii — IORDACHE BĂJENARU: „Sînt de 37 de ani la catedră. Nu fac altceva decît să recunosc o evidentă realitate spunînd că nicicînd, în trecut, școala și părinții n-au conlucrat atît de bine ca acum.” Directorul subliniază că dirigintii fac vizite la domiciliul elevilor, se țin ședințe cu părinții, comitetul de părinți

NUMAI DE LA CATEDRĂ ?

Unii părinți consideră că de capitolul privind învățatură elevilor trebuie să se ocupe numai cadrele didactice. Printre aceștia se numără Ștefan Năstăsescu și Nicolae Diaconu, care se mulțumesc doar să-i întrebe pe copii dacă au învățat lecțiile.

Cei mai mulți însă dintre părinți constituie un serios sprijin pentru învățători. Astfel, GHEORGHE CREANGĂ, tatăl unei eleve din clasa a V-a, își rezervă timp în fiecare zi, ca să controleze temele fiicei sale Niculina. La fel ca el fiecare părinte își poate găsi o oră pentru asta. „Adevărul este însă că nu toți știu cum trebuie făcut acest control și cred că în această direcție este necesar să intervină cadrele didactice, subliniază Gh. Creangă. Nu numai la lectorat sau la ședințe ci și prin discuții, profesorii ne pot explica, nouă părinților, cum anume putem constata dacă elevul și-a pregătit sau nu lecțiile”.

Intervenția promptă a cadrelor didactice reușește să asigure elevilor condiții bune de învățatură. Profesoara AMET SECURIE observînd că unii elevi din clasa a VIII-a, unde este dirigintă, au căpătat vroaste, i-a vizitat acasă. Unul dintre acești elevi — Petre Grosu învăța în aceeași cameră

dimpotrivă. E vorba de Gargară, un coleg de clasă, care anul trecut a rămas repetent”.

Dumitrașcu i-a pus pe gînduri și pe părinții altor elevi din clasa a VII-a. IRINA CRISTEA: „Adesea îmi vine să plîng că nu poate fi atentă la explicațiile profesorilor din cauza lui Dumitrașcu, care tulbură orele”.

Dar Irina Cristea e în comitetul de părinți pe clasă. Problemele de disciplină intră în atribuțiile acestui comitet care însă pînă la ora actuală nu s-a gîndit să acționeze. Poate că o discuție de la părinți la părinți, cu mama lui Dumitrașcu, ar da rezultate.

Să ascultăm și părerea VICTORIEI DUMITRAȘCU, mama împriecatului: „Acasă e ascultător știind că mîncîncă bătaie dacă își dă în petec”.

Vechiul principiu de educație: „bătaia e ruptă din ran” se dovedește anacronic în societatea noastră socialistă. Celebrele pedagog Anton Semionovici Makarenko și spuns cuvîntul în această privință: „Recomandăm în special părinților să-și amintească totdeauna următorul principiu: disciplina nu se formează prin măsuri „disciplinare” izolate, ci prin întregul sistem de educație, prin întregul fel de viață, prin toate influențele la care sînt supuși copiii”. Că are dreptate Makarenko atunci cînd susține că întregul fel de viață joacă un rol important în educarea copiilor se vede cît se poate de limpede și în cazul Dumitrașcu.

În discuția purtată cu Victoria Dumitrașcu ne-a fost dat s-o auzim spunînd și cîteva cuvinte care ar putea

În sera de garoale a întreprinderii horticoale „1 Mai” — Grozăvești.

DE CE NUMAI UNII?

■ Semnificația cuvintului fruntaș. ■ Devine sau nu experiența sa un bun colectiv? ■ Problema codașilor; aspectul ei etic și economic.

La panoul de onoare, la gaza de seamă ale adunărilor generale, în emisiunile stațiilor de radioficare, în programele brigăzilor, numele și faptele fruntașilor apar frecvent și viu comentate. Aceasta nu e numai o îndatorire de onoare, dar și o necesitate expresă. Oamenii vor să știe cum au procedat cei mai buni, să cunoască și să-și însușească metodele lor, să-și formeze un stil de muncă asemănător. Fruntașii înșiși nu sînt niște cazuri absolute. Au și ei nevoie de experiența altora.

Am vorbit de curînd despre toate lucrurile cu colaboratorii agricoli din satul Înfrățirea, raionul Lehtiu.

Pavel Ioan, secretarul comitetului de partid, a fost de părere să facem loc, în capul acestei relatări, lui Ion S. Nică din brigada a doua. „El se duce acolo unde-i nevoie, unde-i spune șeful de echipă. Nu face asta dintr-o supunere oarbă ci din înțelegerea faptului că nu se poate lucra altfel decît disciplinat”.

— De exemplu — îl întrebăm.

— Uite, în toamna asta am avut greutăți cu unii servanți de pe semănători. A fost secetă și mult praful. Se mai adaugă și mirosul de „Aldrin” cu care am tratat sămînța. E greu să stai pe semănătoare în asemenea condiții. Dar cine a spus că în agricultură e ușor? Șerban Aurel și Titi Ioniță însă nu și-au mai ocupat locul pe semănătoare. În alți ani vă îmbulzeați la treaba asta, — le-am amintit.

— Păi atunci era altceva, au răspuns ei.

„Le-a fost dat să primească lecția tot acolo, cînd l-au văzut pe Nică suindu-se fără vorbă pe semănătoare. L-au urmărit îndelung pînă s-a pierdut în norul de praful. Eu cred că dacă am terminat însămînțările la timp, aceasta e în bună măsură un merit al unor astfel de oameni”.

Așadar conchidem: fruntaș nu ești numai cînd realizezi planul ei cînd, în mod constant, gîndești și acționezi într-un fel nou. Și în orice caz nu ca alde Ioniță și Șerban.

Nu pot fi toți pe locurile din frunte. Dar dorința de ai ajunge pe fruntași există și ea e firească. Realizările fruntașilor nasc spiritul de întrecere. Ne-a interesat cum vede acest lucru un șef de echipă care urmărește evoluția oamenilor zi de zi.

„Am în echipă — spune Tudor Stoian — cîțiva lucrători foarte buni, care își mențin calitatea an de an. Zece dintre membrii echipei sînt, ca să zic așa, pe linia de mijloc. Dar avem și doi codași. Din păcate ei nici nu se gîndesc să se cîntească din locul pe care stau. Sînt Constantin Pascu și Vasile Apostu”. Îi cunoaștem pe Pascu. E tipul nemulțumitului. Dacă se ceartă cu cineva — și asta se întîmplă des — părăsește lucrul. Aruncă toată viața pe echipă. — „Cum, chiar toți or fi răi, nea Pascu? Ma-

tale n-oi fi avînd nici un prieten în echipă?” Se gîndește cam mult și rostește vreo două nume. Pascu trage echipa înapoi. El îi dîmniește într-un fel spus, producția. Dar este Pascu nerecuperabil? Secretarul de partid Ion Pavel spune hotărît: nu. Își amintește că după ce a fost pus în discuția adunării generale l-a văzut multă vreme răscolit și... pus pe treabă. Așadar mijloacele de a-l aduce pe om în rîndul celor buni nu sînt nici pe departe epuizate.

De un an de zile se aplică la cooperativa agricolă „Înfrățirea” retribuția suplimentară. Metoda s-a soldat cu sporuri de producție. Președintele cooperativei agricole, Gheorghe Vasile, reamintește că producția obținută în acest an a fost rezultatul unui cumul de factori: mecanizarea, îngrășarea suplimentară a solului, semințe de soi. Și, cei mai însemnați dintre toate munca oamenilor. Retribuirea a mărit exigența colaboratorilor, i-a ajutat pe mulți să se perfecționeze și, din marea mulțime a celor de mijloc, au răzbătut în detașamentul de frunte Dumitru Apostol și Sandu Tânase din brigada a doua, Vasile Radu și Gheorghe Năstase dintr-o „treia” și mulți alții. Retribuirea suplimentară omogenizează echipa din punct de vedere profesional și moral. Se naște ceea ce se cheamă controlul reciproc al calității. Nimănui nu-i este indiferent cum lucrează cel de alături.

Echipa lui Ion Dobre din brigada întâi a scos 500 kg floarea soarelui și o tonă de porumb mai mult de pe fiecare hectar. De ce însă între echipa lui Dobre și cele vecine sînt diferențe de producție, că doar au aceeași forță de lucru și aceeași înzestrare mecanică? Explicația la care se reped cei mai mulți este: „Au pămînt mai bun”. Această explicație cade însă, fiindcă deosebiri mari între cele două tarlale învecinate nu sînt. Și atunci? Președintele pune punctul pe i: „Dobre a respectat densitatea, asta-i”. Pentru același motiv depășirea de producție a echipei Ilenei Nică este de 13 tone, iar a lui Vasile Ion pe jumătate.

O bună parte din fruntașii cooperativei agricole „Înfrățirea” muncesc în sectorul zootehnic. Unul dintre ei Gheorghe Stoian, a obținut de la lotul de vaci îngrijite de el, cu 5 tone de lapte mai mult decît prevede în plan. Este adevărat că sectorul zootehnic are asigurat tot necesarul de furaje, că furajele sînt de bună calitate. Dar felul cum se fac rațiile și cum sînt îngrijite animalele explică aici succesul unui sector despre care „se vorbește”. Cum a izbutit Stoian ca de la un lot hibrid, slab productiv cum a fost lotul său cînd l-a luat în primire, să obțină de la fiecare vacă cu 600 litri de lapte mai mult? El vorbește de o furajare diferențiată, după produc-

ția pe care o dă fiecare animal. Și mai spune că din punct de vedere fiziologic animalele sale sînt pregătite să dea în mod constant o depășire de 400 litri lapte. Din mărturisirea proprie, metoda amintită a învățat-o la cercul zootehnic, dar de-abia cînd, aplicînd-o a văzut ce rezultă, i-a înțeles cu adevărat valoarea. Stoian are și un circ, unul singur, pe Ion Cornel, care are același efectiv și beneficiază de aceeași condiții, dar care mai are pînă să-și ajungă mentorul drum lung de bătut. Așadar, de știința lui Stoian beneficiază un singur elev. E prea puțin. Ne exprimăm aici temerea că mulți fruntași rămîn necunoscuți. Ea e generată de constatarea că la „Înfrățirea”, numele fruntașului nu e unul de circulație, cum ar trebui să fie.

Președintele spune că sînt echipe la care se duce aproape zilnic. „Mi-e drag să le văd cum muncesc”. E aici și organizare, și colaborare bună, oamenii îndeplinesc indicațiile șefului de echipă. (Un exemplu: echipa 5 din brigada a treia). Cuvintele de mai sus n-au fost spuse însă niciodată într-un cerc larg. De ce? În adunările generale se rostește numele fruntașilor în semn de omagiu. Dar acesta este numai aspectul festiv al problemei. Metodele lor de lucru nu sînt descrise nici aici nici în altă parte. Răsfoim niște programe de brigadă unde fruntașilor li se acordă spațiu larg. Redăm un citat în care e descris procedeul echipei lui Zamfir Dobre, care a obținut 5 000 kg. porumb la hectar.

„...20 de care pline/ de gunoi de la bovine/ la desime-i bine-a ști/ 35-40 de mii” (de fire n.r.). Versurile schiopătează nițel nu însă și buna intenție a textierului. Citatul amintit este singura încercare de explicare a unei metode întîlnită la „Înfrățirea”. Direcția culturală a cooperativei (îndeplinește voluntar această funcție și de puțină vreme) ne roagă să-i împărtășim ce alte forme pot fi încă folosite pentru extinderea experienței înaintate. Îi răspundem aici: întîlniri cu fruntașii la care aceștia își expun metodele de muncă; consultații pe teme agrozootehnice, cu participarea specialiștilor din cooperativa agricolă, sărbătoririle fruntașilor, conferințe cu ilustrații din munca celor mai buni colaboratori; prezentări de broșuri cu exemplificări locale etc.

Faptele probează că cei mai buni în producție sînt, totodată, iubitori și susținători ai inițiativelor căminului cultural. Îi întîlnim la bibliotecă, la conferințe, se interesează de tot ce este nou și folositor, cer consultații asupra problemelor pe care nu le-au înțeles pe deplin, într-un cuvînt participă activ la viața cultural-educativă. Cei care vor să-i ajungă din urmă n-au decît să le urmeze pilda și în această privință.

V. TOSO

Importante măsuri în sprijinul producătorilor agricoli

Zilele acestea au apărut Instrucțiunile Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole de pe lîngă Consiliul de Miniștri, privind reglementarea vînzării, cumpărării și circulației grîului, secarei, porumbului precum și a fînurilor acestora. (Buletinul oficial al Republicii Socialiste România Nr. 11/1965).

Potrivit acestor instrucțiuni — elaborate pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 570 din 13 iulie 1965 — țărani cooperatori și producătorii individuali pot vinde — în piețe, tîrguri și oboare din orice regiune a țării — grîu, secară, porumb și fînurile acestora, din cantitățile pe care le-au obținut pentru zile-muncă sau din producție proprie. De asemenea ei pot schimba — în orice localitate din țară — produsele de mai sus și alte produse agricole vegetale (alte cereale, cartofi, fructe etc.), pe produse agricole animale, pe materiale de construcție, inclusiv material lemnos, precum și pe produse gospodărești (ciubere, butoaie, roți, oate etc.).

Atît vînzarea cît și schimbul sînt permise cu condiția ca cei menționați mai sus să aibă asupra lor *certificatul de producător agricol* eliberat de comitetul executiv al sfatului popular comunal sau orășenesc în raza căruia domiciliază. Cînd vînzarea sau schimbul se fac de către producător la domiciliul său, nu sînt necesare certificate de producător agricol.

Cooperativele agricole de producție, membrii acestora și producătorii individuali pot cumpăra grîu, secară, porumb și fînurile acestora, în cantitățile necesare producției sau consumului propriu, fără nici o restricție. De asemenea ceilalți locuitori pot cumpăra, fără nici o restricție — cantitățile de grîu, secară, porumb și fînurile acestora, necesare consumului propriu.

Cooperativele agricole de producție, membrii acestora și alți locuitori din comunele de munte pot vinde sau schimba pe cereale — pentru nevoile de producție și consum propriu — în orice regiune a țării: fructe, materiale de construcție, inclusiv material lemnos și produse gospodărești lucrate de acceștia. Vînzarea sau schimbul acestor bunuri de către persoanele fizice amintite se va face cu respectarea obligațiilor legale în vigoare.

O măsură importantă prevăzută în instrucțiunile amintite este și aceea că, cooperativele agricole de producție pot folosi mijloacele de transport pe care le dețin, pentru asigurarea transporturilor necesare producției și valorificării producției proprii, în toate regiunile țării, pentru satisfacerea cerințelor membrilor lor și pentru transporturi de persoane la și de la locul de muncă. De asemenea, cooperativele agricole de producție pot folosi mijloacele proprii de transport pentru ajutorarea altor cooperative agricole de producție în procesul de producție și pentru valorificarea produselor agricole.

Mijloacele de transport auto și navale, aparținînd cooperativei agricole de producție, nu vor putea fi folosite pentru transportarea gratuită sau contra cost a mărfurilor aparținînd altor persoane decît membrilor cooperativei sau pentru transportul altor persoane decît colaboratorii și angajații cooperativei respective.

Festivalul filmului sovietic

Ca și în anii trecuți tradiționalul Festival al filmului sovietic ne-a prilejuit întîlnirea cu cîteva dintre cele mai recente producții ale studiourilor sovietice.

Înmănunchind filme de factură deosebite și cu variate preocupări tematiche, festivalul ne-a oferit un tablou al dezvoltării actuale a cinematografului sovietic. Cu această ocazie am primit vizita unei delegații de cinești sovietici din care, în afara actorilor Galina Polskih și Vasili Livanov mai fac parte doi dintre realizatorii ecranizării celebrei piese a lui Cehov *Trei surori* — regizorul Samson Samsonov și actrița Margarita Volodina (cunoscuți spectatorilor noștri — printre altele din filmul „Tragedia Optimistă”).

În afara acestei ecranizări care reușește să apropie spectatorul contemporan de piesa lui Cehov, operele clasice mai sînt reprezentate în festival prin filmul-balet *Frumoasa din pădurea adormită* pe muzica lui Ceaikovski, cu concursul reputatului balet leningrădean.

Dintre filmele cu tematică contemporană trebuie citat în primul

rînd cel al cunoscutului regizor Grigori Ciuhrai, *A fost odată un moș și-o babă*, prezentat anul acesta la Cannes, unde Vera Kuznețova, interpreta bătrînei, a fost distinsă pentru interpretare. Autorii neuitatelor filme „Al 41-lea”, „Balada soldatului” și „Cer senin” ne prezintă și de această dată o dezbateră despre fericiți, demnitate și dreptate. Probleme etice ale omului contemporan sînt dezbătute și de interesantul film *Credeți-mă oameni!* în care este descrisă recuperarea unui delictent de drept comun.

Cîteva din filmele festivalului sînt producții ale studiourilor diferitelor republici sovietice: *Căpitanul Zero* (studioul Riga) cu Eduard Pavuls (cunoscut din „Rita”, „Frunze roșii”, „Îmblînzitorii de biciclete”), *Furtună deasupra Asiei* (Uzbekfilm) — un dramatic episod din vremea războiului civil și *Tatăl soldatului* (Gruziafilm) pentru interpretarea căruia protagonistul — Sergo Zakariadze — a fost premiat la Festivalul de la Moscova din acest an.

V. P.

VIZITA CONducĂTORILOR DE PARTID ȘI D

Timp de câteva zile, începând de joi, 4 noiembrie și până duminică, 7 noiembrie, conducătorii de partid și de stat, tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil și Manea Mănescu au vizitat regiunea Cluj.

La sosirea în Cluj înalții oaspeți au fost primiți cu bucurie și entuziasm de zeci de mii de cetățeni, români, maghiari și de alte naționalități care și-au manifestat recunoștința lor fierbinte față de partidul nostru, de conducerea sa.

După scurtul popas făcut la comitetul regional de partid, tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil și Manea Mănescu au vizitat uzinele „Unirea”, „Clujana” și cartierul Gheorgheni.

În după-amiaza zilei de joi tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil și Manea Mănescu, însoțiți de conducătorii organelor locale de partid și de stat, au fost oaspeții Universității Babeș-Bolyai. Vizita conducătorilor de partid și de stat a prilejuit o entuziastă manifestare de dragoste și profund atașament a studenților și cadrelor didactice față de Partidul Comunist Român, de Comitetul său Central care poartă un înalt interes învățământului superior, promovării științei și culturii.

În cea de-a doua zi, conducătorii de partid și de stat au vizitat uzinele „Industria sîrmei” din Cimpia Turzii și cooperativele agricole de producție din comunele Luna și Mihai Viteazu.

Sîmbătă, în marea sală a Casei universitarilor din Cluj, înalții oaspeți s-au întâlnit cu activul regional de partid. În cadrul acestei întâlniri, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., a rostit o cuvîntare.

În cursul dimineții de duminică, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil și Manea Mănescu s-au îndreptat spre regiunea Maramureș. În drum, conducătorii de partid și de stat au fost oaspeții locuitorilor orașului Dej.

La Valea Chioarului, coloana de mașini a fost oprită pe uliță de un alai de nuntă. Mireasa — Eugenia Radu, mirele — Viorel Ursu, nașii și socrii, rubedeniile au ieșit cu lăutarii înalte, fiind ca oaspeții dragi să fie partași

pentru câteva clipe la bucuria lor. „Vă dorim din inimă numai fericire, să duceți o viață frumoasă și îmbelșugată” — le-a urat mirilor tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer, ciocnind cu ei și cu ceilalți nuntași.

În marea piață „Victoria” din fața sediului Comitetului regional de partid din Baia Mare, miile și miile de locuitori au făcut o primire călduroasă înalților oaspeți, expresie a sentimentelor de dragoste și încredere față de Partidul Comunist Român, a unității poporului în jurul partidului.

În aceeași zi, conducătorii de partid și de stat au vizitat combinatul chimico-metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” și șantierul unde se înalță, într-un ritm intens, noi construcții care întinerec acest obiectiv industrial.

De la combinatul „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil și Manea Mănescu au mers la uzina centrală de preparare a minereului, cel mai mare obiectiv industrial de acest fel din țară.

Înalții oaspeți au mai vizitat, în cursul zilei de duminică, Institutul pedagogic din localitate și noul cartier Săsar, vechi centru minier al orașului.

Luni, 8 noiembrie, conducătorii de partid și de stat au vizitat orașul Satu Mare, cooperativele agricole de producție din comunele Livada și Păulești și Țara Oașului. Pretutindeni, conducătorii de partid și de stat au fost așteptați și întâmpinați cu bucurie și dragoste.

În încheierea vizitei făcută în regiunea Maramureș a avut loc o întâlnire a înalților oaspeți cu activul de partid din Baia Mare.

În seara aceleiași zile, la orele 21, încheindu-și vizita în această regiune, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil și Manea Mănescu s-au îndreptat spre gară însoțiți de ovațiile și uralele mulțimii.

Publicăm mai jos — după relatările din presa centrală — aspecte din timpul vizitelor făcute de conducătorii de partid și de stat în câteva din satele regiunilor Cluj și Maramureș.

La cooperativele agricole de producție „Scînteia” și „Arieșul”

„Sîntem pe frumoasa vale a Arieșului, străjuită de crenelurile de bazalt ale Munților Apuseni. Ne îndreptăm acum spre comuna Luna, unde se află cooperativa agricolă de producție „Scînteia”. Panglica șerpuitoare de asfalt străbate locuri de o rară frumusețe; la o cotitură apare o masivă construcție, ascunsă pînă atunci privirilor de o pădure deasă de brazi. Aici se află sediul cooperativei agricole. Tradiționala piine și sare, precum și plosca cu „țuică tare” sînt oferite oaspeților de bătrînul Gheorghe Mazăre și de soția sa Iuliana, cei mai vechi cooperatori din această comună. Ei se bucură azi, alături de toți cooperatorii, de roadele muncii unite: „Este piine din piinea noastră, vă rugăm să o gustați”.

În scurta convorbire de la sediul cooperativei, președintele Gavril Olteanu îi informează pe înalții oaspeți despre rezultatele obținute în dezvoltarea producției vegetale, în zootehnie, în ridicarea nivelului de trai al cooperativelor din comună. În acest an s-a obținut o producție medie la hectar de 2 300 kg la grîu, 3 700 kg la porumb, aproape 20 000 kg la sfeclă de zahăr, iar producția de lapte va ajunge pînă la sfîrșitul anului la circa 3 000 litri pe cap de vacă furajată. S-a dezvoltat averea obștească, au crescut veniturile cooperativelor. Fondul de bază al cooperativei a atins 3 000 000 lei, valoarea zilei-muncă ridicîndu-se la 25 de lei. Relevînd aceste realizări, președintele cooperativei a arătat că mai sînt încă numeroase rezerve nefructificate, posibilități de dezvoltare a producției în toate sectoarele. Din discuția care a urmat acestei scurte informări, a reieșit experiența valoroasă a acestei cooperative în sporirea producției agricole vegetale și animale, în aplicarea cu încredință a contribuției suplimentare, precum și grija ce se manifestă față de bătrînii din cadrul cooperativei.

Conducătorii de partid și de stat, însoțiți de inginerul cooperativei, Octavian Barna, au vizitat apoi fermele de animale, care au impresionat prin buna lor organizare și gospodărire. Cooperativa are 5 grajduri, care adăpostesc circa 400 de vite mari, din care 57 la sută sînt vaci și juninci.

În încheierea vizitei, tovarășul

Nicolae Ceaușescu, adresîndu-se locuitorilor comunei, care s-au adunat în fața sediului cooperativei, a arătat că rezultatele obținute de această vrednică unitate agricolă socialistă sînt bune. Datorită creșterii continue a producției agricole, vegetale și animale — a spus vorbitorul — s-a întărit cooperativa, au sporit veniturile membrilor ei.

„Este rezultatul muncii dv., dar în același timp toate acestea se datoresc sprijinului pe care partidul și guvernul îl acordă neîncetat cooperativei agricole de producție, agriculturii noastre socialiste, întregii țărâni. A devenit clar, tovarășii, pentru toată țărânimia, că drumul arătat de partid, drumul unirii și al muncii în comun, este singurul în stare să asigure țărânimii noastre bunăstarea și fericirea.

Cooperativa dv. este o unitate dintre cele mai bune. Realizările dv. de pînă acum sînt tocmai o dovadă grăitoare că toate cooperativele noastre de producție agricolă pot și trebuie să ajungă la același nivel. Trebuie să vă spun că în alte regiuni ale țării avem cooperative încă și mai bune, ceea ce obțineți dv. nu este deci limita maximă, sînt încă multe de făcut. Trebuie să depuneți eforturi și mai perseverente pentru a obține rezultate mai mari la grîu, la porumb și celelalte culturi vegetale, pentru a dezvolta sectorul zootehnic.

Cunoașteți cu toții hotărîrile Congresului al IX-lea al partidului nostru, privind dezvoltarea agriculturii în România noastră socialistă. În următorii ani va trebui să obținem o creștere importantă a producției agricole în toate sectoarele, prin dezvoltarea unei agriculturi intensive, înzestrată cu tehnica modernă, înarmată cu toate cuceririle științei. Statul va ajuta agricultura noastră, acordînd noi investiții, ridicînd nivelul mecanizării și al înzestrării tehnice, trimițînd spre ogoare specialiști, semințe selectate; dar hotărîtoare pînă la urmă este munca dv. Conducerea partidului este tocmai de aceea convinsă că țărânimia noastră nu-și va putea eforturile pentru a îndeplini și depăși sarcinile puse în fața ei de cel de-al IX-lea Congres.”

În încheiere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat celor de față să dobîndească succese și mai frumoase

se în întărirea cooperativei, să sporească producția cît și veniturile, să ducă o viață îmbelșugată și fericită.

Vizita din prima parte a zilei se încheie în comuna Mihai Viteazu, unde conducătorii de partid și de stat sînt oaspeții țărănilor din cooperativa agricolă de producție „Arieșul”. Aceeași primire tradițională, caldă și entuziastă. La piine și sare, Letiția Botezan adaugă o frumoasă urare din bătrîni de sănătate și fericire. Apoi, oaspeții și gazdele intră împreună în sediul cooperativei.

După informarea despre dezvoltarea cooperativei, prezentată de președintele Paul Kereki, se poartă discuții bogate în sugestii și învățăminte.

— După cum se vede, remarcă tovarășul Ceaușescu, sînteți o cooperativă cu rezultate bune, dar se pare că cei de la Luna au rezultate și mai bune.

Întrebările și răspunsurile se succed, ele conturează un tablou dinamic al gospodăriei, al posibilităților ei de dezvoltare.

— Aveți 874 bovine, dar numai 246 de vaci în producție. De ce?

— Efectivul inițial a fost foarte mic, răspunde inginerul agronom Alexandru Adam. Ne propunem nu numai să mărim efectivul, dar să trecem și la o serioasă selecție.

Discuția îmbrățișează și alte sectoare, realizările ca și lipsurile fiind supuse unei examinări atente.

Conducătorii de partid și de stat apreciază rezultatele bune obținute pînă acum, producțiile mari la hectar, realizate în anul acesta: 2 056 kg la grîu, peste 3 000 kg la porumb, peste 22 000 kg la sfeclă de zahăr.

— Aveți bune condiții pentru dezvoltarea sectorului zootehnic, spune tovarășul Ceaușescu, și trebuie să munciți cu perseverență pentru a pune în valoare aceste posibilități.

Despărțindu-se de țărâni din comuna Mihai Viteazu, secretarul general al C.C. al P.C.R. și-a exprimat convingerea că, muncind cu hărnicie, înfrățiți, membrii cooperativei „Arieșul” — români, maghiari și de alte naționalități — vor reuși să obțină noi succese în dezvoltarea producției și le-a urat fericire și belșug.

Pe străzile orașului

În vizită

În vizită

STAT ÎN REGIUNILE CLUJ ȘI MARAMUREȘ

În satele maramureșene

re, populația face o călduroasă primire conducătorilor de partid și de stat.

operativa agricolă de producție Botiz, regiunea Maramureș.

„Cîtu-i Maramureșu, ținc bucuria”. Am înfîlînit aceste cuvinte înscrise cu cretă pe oblonul unei case aflate undeva de-a lungul zecilor de kilometri ce au format itinerarul celei de-a doua zile a vizitei conducătorilor de partid și de stat în regiunea Maramureș.

Regiunea celor cinci „țări” își trăiește din toată inima bucuria. Viața nouă, bogată în împliniri a anilor noștri, mindria, înnoirile pe care le-a adus aici — și în întreaga țară — socialismul au generat în rîndurile populației maramureșene impresionante manifestări ale dragostei și atașamentului față de partid, față de conducerea sa încercată.

Primul popas este făcut în comuna Livada, al cărei nume este strîns legat de activitatea unui harnic colectiv de cercetători agronomi și de muncitori ai stațiunii agricole experimentale de aici. Urării de bun venit rostite de Augustin Dănuț, secretarul comitetului de partid al stațiunii, i se adaugă alte și alte urări — gesturi și manifestări de caldă ospitalitate. Tineri și tinere, pionieri umplu cu flori brațele oaspeților, îmbrățișîndu-i cu drag. Soții Ana și Gheorghe Costin au ieșit în întîmpinarea oaspeților cu coșuri pline de mere din grădina lor. „Rugăm frumos să le mîncăți sănătoși și cu plăcere — spun ei. Sînt din rodul bogat al acestui an, și-s tare faine”.

La sediul stațiunii are loc o înfîlînire cu specialiștii de aici. Directorul ei, inginerul Dumitru Doamuța, și inginerul Ion Vlăduțiu, secretarul științific, vorbesc oaspeților despre activitatea stațiunii și

preocupările actuale ale cadrelor ei de conducere. Înființată în urmă cu 3 ani, prin reprofilarea unei gospodării agricole de stat, stațiunea și-a propus ca obiectiv principal găsirea unor soluții menite să asigure sporirea productivității terenurilor podzolice, terenuri care ocupă circa 80 la sută din suprafața totală a Maramureșului.

Tovarășul Nicolae Ceașescu s-a interesat de ajutorul pe care stațiunea îl acordă unităților agricole socialiste din regiune în sporirea producției agricole. Specialiștii stațiunii au arătat că în mai multe unități agricole socialiste au fost amenajate puncte de sprijin, prin intermediul cărora stațiunea pune la dispoziția gospodăriilor de stat și cooperativelor agricole seminte selecționate, reproducători de rasă și asistență tehnică. În anul viitor numărul acestor puncte de sprijin va fi considerabil sporit.

Luîndu-și rămas bun de la lucrătorii stațiunii, tovarășul Nicolae Ceașescu a apreciat contribuția acestei unități la dezvoltarea unei agriculturi moderne, pe baze științifice, în această parte a țării. El a recomandat, totodată, specialiștilor de aici să pună în centrul preocupărilor lor de viitor o muncă permanentă pentru extinderea metodelor bune de cultură a solului și îngrijire a animalelor, metode care să devină un bun al tuturor unităților agricole socialiste din regiune.

Oaspeții sosesc apoi în comuna Botiz.

În uralele și aplauzele puternice ale tuturor locuitorilor comunei, ieșiți în întîmpinarea oaspeților dragi, bătrînul țaran cooperativator Mihai

Dragoș, primul președinte al cooperativei, și tînăra învățătoare Livia Pop au oferit tradiționala piine maramureșeană — „cit roata carului” și sare.

La sediul cooperativei agricole a avut loc apoi o însuflețită convorbire. Cu entuziasm și încredere nețîmărită în cuvîntul partidului, cu aceasta am început de fapt — spune inginerul Marin Bob, președintele cooperativei, și în același timp membru al ei. În ziua cînd s-a semnat actul de naștere al cooperativei averea noastră obștească consta în 20 de bovine, cîteva căruțe, pluguri și unelte manuale. Astăzi cooperativa numără 763 de familii și are un fond obștesc de 5 milioane de lei. Folosind cu pricepere condițiile favorabile, cooperativii au dezvoltat mult legumicultura. Ei au valorificat anual circa 500 de tone de legume.

În curtea cooperativei, zootehnicianul Ștefan Pop și ciobanul Deszî Ioan au informat despre dezvoltarea sectorului zootehnic.

La plecare, tovarășul Nicolae Ceașescu a subliniat că, prin munca și entuziasmul lor, locuitorii comunei, români și maghiari, răspunzînd chemării partidului, au demonstrat primii în regiune, prin exemplu viu, că agricultura cooperativizată este singura cale care asigură bunăstarea și fericirea țărănimii muncitoare. Secretarul general al C.C. al P.C.R. a urât locuitorilor comunei să obțină noi succese în creșterea producției vegetale și animale, baza întăririi cooperativei lor și a ridicării continue a nivelului de trai al țărănilor cooperativatori.

Spre Țara Oașului

Înainte de a porni spre Negrești — inima Țării Oașului — oaspeții au făcut un popas la cunoscuta cooperativă agricolă de producție din Păulești.

„Ziua aceasta, în care ne-ați făcut cinstea să ne fiți oaspeți, va rămîne în istoria comunei, a cooperativei” — spune președinta Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste. Se aflau în sala de la sediul gospodăriei „oameni harnici” — așa cum președinta îi prezenta conducătorii de partid și de stat: brigadierei cu o bogată experiență, țărani de nădejde care au luat parte la înființarea și dezvoltarea cooperativei pînă la înflorirea pe care o cunoaște acum. Căci Păuleștiul, cum sublinia Maria Zidaru la una din sesiunile Marii Adunări Naționale, era cunoscut odată ca satul cu o singură casă de cărămidă; azi există doar un singur bordei cu pereți de lut și acoperișul de paie, care este păstrat pentru ca oamenii să-și aducă aminte cum trăiau odinioară, iar fiii și nepoții acestora să știe ce viață grea au dus părinții lor.

Din roadele bogate pe care le culeg cu vrednicie, cooperativii au ținut să ofere oaspeților bucate pregătite chiar atunci.

Andrei Balogh, brigadier de mai bine de 15 ani, rostește în maghiară, limba sa maternă, cuvinte din inimă: „Vreau să mulțumesc partidului încă o dată pentru grija pe care ne-o poartă, pentru că ne-a scăpat de boieri și de grofi. E o mare bucurie că pot să vă spun direct ceea ce noi, țărani români sau maghiari, gîndim cu toată convingerea: cuvîntul partidului e pentru noi întotdeauna un îndemn și, urmîndu-l, muncim frățește să ne facem viața mai frumoasă, iar România socialistă să fie mai bogată”.

Brigadierii se apropie de tovarășii Nicolae Ceașescu și Ion Gheorghe Maurer, le urează sănătate, multă fericire, le împărtășesc sentimentele lor de dragoste și încredere în partid, în politica sa înțeleaptă.

Insoțiți de urările sătenilor, conducătorii de partid și de stat își continuă călătoria, îndreptîndu-se spre Negrești.

„Intrăm în Țara Oașului, lea-

gănul unor milenare tradiții, ce au înflorit pe meleaguri unice; coline rezezi și domoale, piscuri mindre și văi adînci, se îngemănează ritmic într-o horă de frumusețe în care găsești parcă izvorul de vigoare al dansului oșenesc.

La intrarea în inima Oașului, la Negrești, străjuiesc soli ai oșenilor, pe cai cu friele împodobite cu ștergare, cîstind după datina locului trecerea oaspeților pe care îi salută ceremonios cu clopurile lor pitorești.

„Bun venit în mijlocul oșenilor”. Urarea adresată de Ludovic Mirza, primul secretar al raionului de partid, dă semnalul unei entuziaste manifestații populare ce încinge toate străzile Negreștiului. Cetățenii conduc cu alai pe oaspeți în sunetele „steagurilor” cu panglici și clopoței, în acordurile ceterașilor, în urale puternice spre parcul din centrul orașului.

Luînd cuvîntul, în aplauzele celor prezenți, tovarășul Nicolae Ceașescu a adus oamenilor muncii din raionul Oaș salutul Comitetului Central al P.C.R. și al guvernului, felicitîndu-i pentru realizările obținute. În continuare, secretarul general al C.C. al P.C.R. a spus: Frumoasa țară — Oașul — este o patrie din patria noastră. Am vizitat Oașul în urmă cu 11 ani, cînd aceste meleaguri arătau altfel. Înfașurarea lui de azi ne bucură. Pretutindeni în Oaș s-au obținut bune rezultate. Ele arată grija partidului pentru dezvoltarea tuturor regiunilor și raioanelor patriei. Cunoașteți hotărîrile celui de-al IX-lea Congres, care a trasat un vast program pentru o viață prosperă și înbelșugată în patria noastră. În realizarea acestui program și dv. vă revin sarcini importante. Sîntem convinși că oșenii, oamenii muncii din raionul Oaș, nu-și vor precupeți eforturile pentru a traduce în viață hotărîrile partidului nostru, luptînd alături de întregul popor pentru ridicarea României Socialiste spre culmile progresului și civilizației.

Ultimele cuvinte ale secretarului general al C.C. al P.C.R. sînt acoperite de aclamațiile multîmii. O revărsare entuziastă a sentimentelor oșenilor care se transformă în cu-

rînd într-o impresionantă sărbătoare populară ce atrage în iureșul ei pe oaspeți.

Urmează o vizită pe străzile Negreștilor, semnificativă pentru caldă primire, pentru felul de trai al oșenilor de azi. „Poftiți, treceți-ne pragul, dragi oaspeți”, îi invită pe conducătorii de partid și de stat soții Gliga și Maria Ardelean. „Casa noastră e casa dumneavoastră, faceți-ne bucuria și intrați”. Oaspeții pătrund în gospodărie, apoi în casa nouă a acestei familii de cooperativatori, construită în ultimii ani. În bucătărie se pregătește mămăliga cu jumări și brînză de burduf, masa e întinsă, se aduce pita și slana. La întrebările oaspeților, gospodarii răspund pe îndelete, apoi le arată încăperile bogat împodobite. „Odaia domnească” cu mobila nouă, radio, covoare. „Dacă bunicul s-ar deștepta din pămînt, spune Gliga Ardelean, ar zice că s-a trezit în altă lume, n-ar mai cunoaște Negreștii, felul cum trăim azi”.

Dar la ieșirea din această casă oaspeții sînt întîmpinați de alți gospodari. „Casa noastră e mai veche, spune Maria Ijac, dar vă rugăm să nu treceți pe lingă ea fără să vă opriți și la noi”.

E o casă tipică pentru vechea artă a meșterilor oșeni, cu pereții împodobîți cu scoarțe, ștergare și talgere de lut, cu laviți sculptate pe care se află clădită toată zestrea — covoare, poclade, cergi de o rară frumusețe. „Avem trei feciori, tovarășe secretar general, spune gospodarul Ioan Ijac, și toți trei au ajuns oameni cu carte; unul e inginer, altul profesor, celălalt e în armată. Înainte, chiar dacă munceam toată viața, n-aș fi putut da la carte nici unul”.

Au venit și vecinii. Ei le povestesc oaspeților fapte semnificative din viața lor, despre felul cum s-a ridicat Oașul în anii puterii populare, mulțumind partidului pentru copiii trimiși la învățătură, pentru școlile și dispensarele construite aici, pentru sprijinul pe care statul nostru îl dă permanent cooperativei de producție.

În incinta uzinelor „Unirea”, Cluj.

Răspundem
cititorilor

ROLUL BIOXIDULUI DE CARBON ÎN VIAȚA PLANTELOR

Cînd se supune o plantă uscată, sau o parte din corpul ei, la temperaturi mai ridicate de 100°C, ea arde. Din partea care arde se elimină în aer bioxid de carbon, amoniac și vapori de apă, iar ceea ce nu arde rămîne sub formă de cenușă.

Analiza chimică elementară ne dă posibilitatea să constatăm că partea care arde, adică combustibilă, este

lor organice, ci în capacitatea sa de a se combina cu cele mai felurite elemente și de a da o varietate infinită de substanțe. Nici un alt element chimic nu posedă această capacitate. Astăzi se cunosc peste un milion de compuși de ai carbonului (în mare parte sintetici), și numărul lor se înmulțește în fiecare an.

De unde provine carbonul care intră în alcătuirea substanțelor orga-

minul se continuă de sute de milioane de ani, fără să apară pericolul de a produce imputinarea bioxidului de carbon. Într-adevăr, cercetările făcute de către oamenii de știință în zilele noastre, arată că în prezent există în aer aceeași cantitate de bioxid de carbon ca aceea existentă acum 100 de ani. Acest fenomen se datorează faptului că pe măsură ce plantele consumă bioxidul de carbon din aer, acesta este înlocuit de alt bioxid de carbon provenit din arderea de combustibile, respirația animalelor, putrezirea resturilor de plante și animale moarte și a descompunerii humusului din sol de către microorganisme (bacterii și ciuperci inferioare).

În atmosfera actuală a Pămîntului, bioxidul de carbon se găsește în cantitate foarte mică (în medie de 0,03 la sută), dar acest lucru nu ne îndreptățește să susținem că plantele ar suferi de lipsa acestui element. Că plantele actuale nu duc lipsă de bioxid de carbon ne-o demonstrează însăși creșterea lor luxuriantă.

Totuși știința biologică arată că dacă plantele au la dispoziție o cantitate și mai mare de bioxid de carbon, creșterea lor și producția este și mai mare.

Experiențele făcute de numeroși biologi din țara noastră și din străinătate, în spații cu aer limitat (în sere) și pe cîmpuri cu aer nelimitat, dovedesc că, dacă în aerul care înconjoară plantele se mărește cantitatea de bioxid de carbon cu de 5—10 ori și chiar mai mult față de cea normală (adică de 0,03 la sută) plantele au o creștere mai bună, o înflorire mai bogată și o recoltă mai mare. Tomatele și castraveții cultivați în sere în care aerul s-a îmbogățit în bioxid de carbon, au dat sporuri de recoltă de 45—100 la sută. Îmbogățirea aerului din jurul ghivecelor de flori cu bioxid de carbon a dus la obținerea de plante cu o creștere și dezvoltare de două ori mai puternică.

Cultivarea plantelor în cîmp în jurul cărora aerul s-a îmbogățit în bioxid de carbon (bioxidul de carbon se distribuie prin țevi prevăzute cu orificii așezate la suprafața pămîntului printre culturi) a dus la sporuri de recoltă și mai mari, de 150—300 la sută. Această creștere a producției în condițiile de cîmp se explică prin asimilarea mai bună de către plante a bioxidului de carbon, pentru că ele primesc mai multă lumină solară decît în sere. Experiențele au demonstrat, deci, că dacă se îmbogățeste atmosfera din jurul plantelor în bio-

xid de carbon, trebuie să se asigure și o cantitate sporită de lumină. Numai în aceste condiții plantele profită de surplusul de bioxid de carbon creat în aerul din jurul lor.

La ora actuală aceste cunoștințe s-au înrădăcinat adînc în practică. În sere se mărește producția de tomate, castraveți etc., prin mărirea concentrației de 3—6 ori față de cea normală a bioxidului de carbon. Aceasta se face prin arderea, în sere, de gaz metan sau prin alte procedee.

În cultura mare, îmbogățirea aerului în bioxid de carbon se realizează cu succes și economic prin incorporarea în sol de îngrășăminte organice (gunoi de vite, îngrășăminte verzi și alte îngrășăminte organice). Acestea, sub influența microorganismelor din sol, sînt supuse descompunerii, în urma căruia proces se degajă cantități mari de bioxid de carbon care se ridică la suprafața Pămîntului. În felul acesta plantele au la dispoziție mai mult bioxid de carbon și, avînd lumină din abundență, asimilează mai bine, produc mai multă substanță organică. Cel mai bine profită de pe urma îmbogățirii aerului în bioxid de carbon plantele de talie mică, cele cu port tîrîtor cum sînt dovleacul, castraveții ș.a.

Prof. dr. H. CHIRILEI
Institutul Agronomic „N. Bălcescu”-
București

Cercetătoarea Elena Beranoff, de la Stațiunea experimentală agricolă Brăila, determină azotul din sol

reprezentată prin substanțe organice și că acestea sînt compuși de ai carbonului. Într-adevăr, se constată că în compoziția substanțelor organice intră elementele chimice: carbonul, hidrogenul, oxigenul, azotul și sulful, urei și fosforul. Partea cea mai mare revine însă carbonului. El se înfiltează în proporție de 45—48 la sută din totalul elementelor componente. Acest fapt ne dovedește că el are o mare importanță în viața plantelor.

Elementul carbon stă la baza vieții, deoarece fără el nu se formează substanțe organice. Substanțele organice amintite, și multe altele stau la baza structurii plantelor și animalelor.

Trebuie să subliniem însă faptul că importanța carbonului nu constă în faptul că predomină cantitativ față de celelalte elemente care participă alături de el la formarea substanțelor

organice din plante și cum ajunge acest element să dea naștere la substanțe organice?

La aceste întrebări a dat răspuns știința biologică cu multă vreme în urmă. Plantele sălbatice, ca și cele pe care le cultivă omul, pentru nevoie sale, își procură carbonul din aerul care le înconjoară și în care se găsește sub forma gazului bioxid de carbon (CO₂). Acest gaz este absorbit de către frunzele plantelor, prevăzute cu mici pori numiți stomate, și este folosit pentru formarea de substanțe organice: zaharuri, amidon, proteine, uleiuri, vitamine etc.

De primăvară și pînă toamna tîrziu, sute de miliarde de plante verzi absorb din aerul care le înconjoară bioxid de carbon și-l transformă în substanțe organice. Această activitate a plantelor verzi, care populează Pă-

vedea, pe un lac, lebede și rațe sălbatice, cu toate că în jur domnește, adesea, un frig de minus 40 de grade.

Această curiozitate a naturii își are explicația în faptul că în lacul respectiv — denumit Lacul Lebedelor — se află mai multe izvoare termale (cu apă caldă) care împiedică înghețarea apei din lac. În felul acesta, păsările își găsesc hrana necesară în tot timpul anului și, profitînd de acest fapt, ele nu mai pleacă din aceste locuri nici chiar pe timpul iernii.

CIINELE SCAFANDRU

Este cunoscută ușurința cu care ciinele, cel mai bun prieten al omului din lumea animalelor, poate fi dresat. Totuși, să înveți un ciine să înoate sub apă nu este de loc un lucru ușor. Această performanță a realizat-o însă, un profesor de la Școala de scafandri din Stockholm (Suedia). El și-a învățat ciinele să înoate sub apă. În acest scop, ciinele a fost echipat cu o mască de scafandru, bidoane de oxigen și lăbuțe de înot. Astfel echipat, ciinele traversează sub apă din Stockholm, la o adîncime de 4 metri.

VACILE SFINTE

În India, vaca este considerată un animal sfînt. Pînă nu de mult în această

țară existau cămine de bătrînețe pentru vaci, unde animalele erau îngrijite de slujitori angajați în acest scop.

Interesante sînt și vechile basme indiene în care este vorba de cele șapte mări ale Pămîntului, printre care sînt amintite Marea Cărnii și Marea Lapteului.

ALIMENTAȚIA FEMEII ÎN TIMPUL SARCINII

În perioada sarcinii, femeia are nevoie de o îngrijire deosebită, în scopul păstrării sănătății ei și pentru a putea aduce

MEDICUL

VA

SFATUIEȘTE

pe lume un copil normal și bine dezvoltat. Pentru aceasta este necesar, în primul rînd, ca femeia să se prezinte din prima lună la cabinetul medical, unde va fi luată în evidență. Ulterior ea va fi examinată, periodic, de către medic, și va primi medicamente și o serie de sfaturi. În al doilea rînd, este necesar ca femeia gravidă să cunoască unele lucruri, pe care aplicîndu-le va contribui la o evoluție normală a sarcinii. Astfel, ea trebuie să aibă o hrană variată și echilibrată, care să cuprindă alimente cît mai consistente și în cantitate suficientă. În nici un caz nu e bine să mănince peste măsură sau, cum se spune, „cît pentru două persoane”, deoarece aceasta îi dăunează. În general în alimente se găsesc trei grupe importante de substanțe denumite în medicină proteine, glucide și grăsimi, care se cer să fie cuprinse în mod echilibrat în hrana gravidei. Proteinele se găsesc în lapte, carne, ouă, pește, cereale (sînt necesare cel puțin 125 g. pe zi) glucidele se găsesc în zahăr, pîine, cartofi, paste făinoase, iar grăsimile — în ulei, unt, untură margarină etc. În afara acestora, hrana mai trebuie să cuprindă vitamine (vitamina A, B, C, D, E etc.) și săruri minerale care se găsesc mai ales în ficat, unt, gălbenuș de ou, brînză, pîine neagră, drojdie de bere, carne, untură de pește, morcovi, ceapă, ardei, pătrunjel, mărar, spanac, salată, măciș, lămîi, portocale etc. Alimentațiile proaspete, verdeturile și fructele conțin din abundență aceste substanțe atît de necesare dezvoltării sarcinii. Mesele se iau la ore regulate, iar alcoolul sub orice formă este interzis în tot cursul sarcinii.

Dr. EMIL MERMEZAN
medic specialist obstetrică-ginecologie

Curiozități

LACUL LEBEDELOR

Lebedele și rațele sălbatice sînt cunoscute ca păsări călătoare care, o dată cu venirea primăverii, se întorc în regiunile mai nordice ale pămîntului, iar toamna pleacă în țările calde ale sudului.

Totuși, în părțile Altaiului din Uniunea Sovietică — cunoscute prin iernile deosebit de aspre — se pot

La ferma cooperativa din Ciungsan

Note
de
drum

SECVENȚE DIN SATUL COREEAN

Un nume cu renume:
Ciungsan

Ciungsan este un sat cunoscut în R.P.D. Coreeană. De aici au pornit, în ultimii cinci ani, multe inițiative și acțiuni menite să ducă la dezvoltarea agriculturii coreene, la întărirea fermelor cooperatiste. Despre una din aceste inițiative mi-a vorbit Han Lung Bong, președintele comitetului de conducere al fermei: „La noi erau multe terenuri nefolosite, îndeosebi pe coline și văi. Asemenea terenuri erau socotite inutilizabile. Ne-am gândit atunci că le-am putea da o întrebuințare potrivită, dacă le-am cultiva cu pomi fructiferi, deși prin partea locului nu crescuseră niciodată asemenea pomi. Totuși, am încercat, am amestecat terenurile și am plantat meri, peri și piersici. În vara anului 1965 am strins deja a doua recoltă, destul de bogată, de fructe. Veniturile noastre au crescut cu multe zeci de mii de woni“ (n.r. — moneda coreeană).

Stînd de vorbă am mai putut afla și alte lucruri interesante despre dezvoltarea fermei din Ciungsan. Pe câmpiile întinse ale fermei, unde în 1959 nu lucrau decît 3 tractoare, întîlnim acum 33 de tractoare care execută majoritatea muncilor grele. Un tîran în vîrstă, care se afla lîngă noi, făcea remarcă următoare: „Tractoarele noastre sînt mai numeroase decît boii de care dispunea tot satul nostru înainte eliberării“. Ferma mai are și șapte autocamioane, în timp ce înainte de eliberare nu existau decît cîteva căruțe.

„Unul pentru toți, toți pentru unul“ — iată lozincă membrilor fermei, în muncă ca și în viață.

Ei au dat dovadă de spirit colectiv și de dragoste pentru fermă

în timpul muncilor de ridicare a digurilor pe malul fluviilor Bong-san și Seucou, de reamenajare a 4 000 de parcele de orezării și de mărirea suprafeței cultivate cu orez cu peste 220 hectare.

Mai este apoi un fapt care merită a fi subliniat. În ultimii cinci ani, un număr de 22 de membri ai fermei au obținut calificarea de inginer sau tehnician, în timp ce 105 cooperatori au urmat un fel de cursuri de știință agricolă popularizată. 270 de tineri știu azi să conducă tractorul deși nu sînt tractoriști.

Aceste cîteva informații căpătate în timp ce vizitam terenurile irigate, cultivate cu orez, ale fermei, mi-au făcut să imaginez mai completă, mai convingătoare asupra bunului renume ce-l are ferma cooperatistă agricolă din Ciungsan.

Ziua științei

Despre casele științei, existente în fermele cooperatiste agricole, auzisem încă din primele zile ale sosirii la Phenian, dintr-o discuție cu conducerea ministerului agriculturii. Iată-ne deci în satul Baikseuk din provincia Kvanghai de sud cu scopul de a vedea ce se întîmplă într-o zi de sîmbătă la casa științei de aici. Am ales ziua de sîmbătă la propunerea însoțitorilor mei care erau informați că într-o asemenea zi activitatea cunoaște o animație deosebită. De altfel, sîmbăta este numită în satele coreene Ziua științei.

Cînd am sosit la ferma cooperatistă din Baikseuk, am găsit lume multă, antrenată într-o discuție despre rezultatele unor experiențe făcute în acea săptămînă. Casa are un laborator, un cabinet pentru so-

ururile de plante și un cabinet de studii teoretice. Îndeosebi te surprinde marelui număr de materiale destinate unei simple case de popularizare a științei la sate: aparate și instrumente de experiență, medicamente, mostre, afișe, cărți științifice și tehnice din toate domeniile agricole etc. Colecția de specii de plante de la Baikseuk numără circa 1 500 exemplare. Eforturile sînt canalizate spre o direcție precisă: mărirea producției de orez baza producției agricole în R.P.D. Coreeană.

Sînt opt grupe. Activitatea grupei de selecție a orezului atrage în mod deosebit atenția. Cînd i-am vizitat, membrii grupei studiau cu atenție boabele de orez germinate în soluri și la temperaturi diferite. Selecționarea speciilor productive și adecvate condițiilor locale a început de mai mulți ani pe lotul experimental. Se lucrează mult pentru creșterea producției: a fost tratat solul cu amendamente calcaroase, s-a aplicat sistemul a două culturi pe an și s-a introdus folosirea sistematică a îngrășămintelor. Ca urmare, producția de orez la hectar a crescut de 1,3 ori în ultimii cinci ani.

Iată deci rezultatul concret, un rezultat care merită să fie consemnat.

Vizita noastră prin satele coreene s-a încheiat. Am pornit-o din nou spre Phenian printre lanurile de orez dispuse în sistemul de irigații cu atîta exactitate de parcă ar fi fost figuri geometrice desenate pe o tablă imensă de un școlar silitor. Impresiile culese mi-au întipărit convingerea ce mi-o făcusem despre acest harnic popor în a cărui zbuțumată istorie sînt înscrise pagini de un eroism fără seamăn.

STAN VLAD

■ Artistul poporului Radu Beligan a fost ales vicepreședinte al Institutului Internațional de Teatru.

■ Turneul de concerte în S.U.A. al violonistului român Ion Voicu se bucură de un răsunător succes. „Rareori am asistat la o mai mare prețuire a unui artist“, a declarat Herald R. Clark, directorul sălii Field House și profesor la Universitatea din Provo din statul Utah.

■ În Uruguay, țară latino-americană, pămîntul este împărțit astfel: 68 de estancias (latifundii) cuprind în total un milion hectare. 600 de familii dispun de două treimi din terenurile agricole ale țării.

■ Se proiectează organizarea, în vara anului 1966, a unei conferințe mondiale asupra reformei agrare. Obiectivul conferinței preconizată de O.N.U. și F.A.O. (Organizația pentru alimentație și agricultură) cu participarea Organizației Mondiale a Muncii, este „de a permite schimbul de experiență pe plan mondial, în special în interesul țărilor în curs de dezvoltare, în scopul ajutorării guvernelor să-și evalueze politicile lor agrare în cadrul planificării și executării unor programe de reformă de structură“.

■ În Thailanda există 200 000 de oameni bolnavi de lepră și o jumătate de milion care suferă de malarie.

■ În anii 1962—1964, costul vieții a crescut în Argentina, Brazilia, Chile, Columbia, Coreea de sud cu peste 20 la sută anual.

■ Un miliard pînă la un miliard și jumătate de oameni (jumătate din populația globului) suferă fie de subnutriție, fie de o proastă nutriție, fie de amîndouă. (Din datele F.A.O.).

Radio -

Televiziune

Din programul pe săptămîna

14—20 noiembrie 1965

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 5.15 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 7.40 Răsună cîntecul și jocul. 16.00 „În virtutea jocului“, 20.15 Teatru la microfon — „Șun“ de George Călinescu; programul II: 8.30 Treizeci de minute cu orchestra Ansamblului de cîntece și dansuri „Ciocirlia“. 9.30 Noutăți folclorice — înregistrări de la Festivalul Nordzee 1965 (Belgia). 10.35 Pentru iubitorii muzicii populare. 18.45 „Dragă mi-e mîndruța mea“ — emisiune de cîntece populare. 19.45 Radio-reportaj de la Humulești de Victor Frunză. 21.15 Trei interpreți din trei zone folclorice: Ioana Crăciun, Iosif Mîlu și Ion Drăgoi.

LUNI: programul I: 7.30 Cîntece și jocuri populare interpretate de Artemiza Bejan, Sofia Popa, Dumitru Bălăsoiu, Iosif Mihui, Constantin Chisăr și Constantin Bordeianu. 10.05 Din folclorul muzical bănățean. 11.45 Cîntă orchestra de muzică populară „Bărăganul“ din Slobozia. 13.36 Cîntă Ana Ispas, Irina Micu și Fărămiță Lambru. programul II: 8.15 Cîntă orchestra de muzică populară „Dunărea“ din Oltenița. 9.35 „Bade-al meu e frumușel“ — cîntece și jocuri populare. 14.00 Din cîntecele și dansurile popoarelor. 16.00 Din comoara folclorului nostru, folclor din Vrancea. 20.00 Selecțiuni din opereta „Ana Lugojana“ de Filaret Barbu. 22.30 Moment poetic „Miorița“.

MARTI: programul I: 14.08 Muzică populară românească și a naționalităților conlocuitoare. 17.30 Raspunsuri muzicale... preferințelor dumneavoastră — emisiune folclorică. 20.30 Cîntă Ion Luican; programul II: 7.50 Suita ardelenescă de Dumitru Eremia. 11.10 Itinerar folcloric prin regiunile patriei. 13.00 Piese corale de Iacob Mureșianu. 17.15 Interpreți ai muzicii populare: Ecaterina Cuzuioac și flautierul Gheorghe Gigea. 19.30 Teatru la microfon — Doctor în filozofie — comedie de Branislav Nușić.

MIERCURI: programul I: 7.30 Popas folcloric. 10.05 Din folclorul muzical al popoarelor. 13.30 Muzică populară din Transilvania. 14.03 Transmisiunea meciului de fotbal Știința Cluj-Athletic Madrid. 15.45 Cîntece populare. 18.13 Pagini din opereta „Culegătorii de stele“ de Florin Comișel. 18.40 Muzică populară la cererea ascultătorilor; programul II: 13.08 Cîntă Maria Cornescu și violonistul Ion Copil — muzică populară. 15.45 Cîntece de Mircea Neagu.

JOI: programul I: 9.35 Cîntece populare de dragoste. 10.05 Suita „Cîntece populare din Bihor“ de Nicolae Brînduș. 12.13 Din folclorul ciobănesc: „Pe poteca de la stîna“, „Uhai bade“, „Sus la munte la izvor“, „Clobănașul“, Briu muntenesc, Breaza din Prahova, Zdroboleanca, Joc din Maramureș. 16.15 Melodii populare ecobrogene. 17.30 Figuri de lăutari bănățeni; Luță Ioviță; programul II: 11.30 Din cele mai cunoscute melodii populare. 14.30 Cîntece și jocuri populare de pe întinsul patriei. 22.30 Moment poetic: Eminescu „Luceafărul“ (fragment).

VINERI: programul I: 10.05 Cîntece și jocuri de pe Mureș. 11.15 Teatru la microfon: „Passacaglia“ de Titus Popovici. 14.08 Din melodiile populare îndrăgite de ascultători. 20.30 Soliști de muzică populară: Livia Ilcău și flautierul Florea Netcu; programul II: 11.46 Cîntăreții satului.

SÎMBĂTA: programul I: 6.22 Jocuri populare. 13.15 Muzică populară interpretată de Nelu Orian. 14.08 Concert folcloric; programul II: 12.30 „Dorul meu de l-aș cînta“ — program de cîntece și jocuri populare. 17.30 „Zi din teteră cu foc“ — program de cîntece și jocuri.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate: Din cuprins: ● Arările de toamnă. ● Agenda lucrărilor agricole. ● Reportaj filmat despre oameni, locuri și obiceiuri. ● Ilie Vede-tot. Cîntecele și jocurile populare românești vor fi interpretate de o formație condusă de Paraschiv Oprea.

16.45 Duminică sportivă. Concurs internațional de gimnastică.

19.15 Ceramica de Oboga — film documentar realizat de Studioul „Al. Sahla“.

19.30 Dialog la distanță. Se vor transmite simultan, de la Bacău și Hunedoara, imagini din sălile în care va avea loc cea de a patra emisiune-concurs „Dialog la distanță“.

LUNI

21.00 Trei tablouri pe săptămîna comentate de Ion Frunzeții.

21.15 Recitalul mezzo-sopranului Elena Cerneli.

21.45 Film: Logodnicele văduve.

MIERCURI

14.30 Fotbal: Știința Cluj-Athletic Madrid. Turul al II-lea al „Cupei Cupelor“. Transmisune de la Cluj.

20.00 Seară de teatru: Comedia erorilor de W. Shakespeare.

JOI

20.00 Clubul tineretii.

22.40 Un interpret, mai multe instrumente. Solist instrumentist Jean Ionescu, acompaniat de o formație instrumentală.

VINERI

20.00 Săptămîna.

21.00 Avanspremiera.

21.16 Vitrina discului de Radu Gheciu.

SÎMBĂTA

19.00 Tele-enciclopedie.

21.50 La hanul cel vesel.

CIFRE

ȘI

FAPTE

ACOPERIRE... IN RUGINĂ

De un timp încoace, am început să umbli prin casă de colo pînă colo, bobosind într-una: „pompe... apă... grup electrogen... secretar de sfat popular!” Aflind de obiceiul meu, cițiva prieteni mi-au convins familia să ia măsuri urgente. De aceea, nu m-am mirat cind m-am pomenit într-o zi cu un doctor.

— Drăguță, m-a luat el cu frumosul, am auzit că nu ești cuminte. N-ai vrea să facem puțină insulină sau cîteva dușuri reci?

— Lasă-mă, doctore, în pace. Drept cine mă iei?

— Noi îți vrem binele, drăguță. Ia spune-ne și nouă, ce te obsedează?

Pînă la urmă, lucrurile s-au lămurit. I-am explicat doctorului că nu eu sînt bolnavul, ci cele două pompe de incendiu și grupul electrogen din comuna Chișcău; raionul Beiuș, care suferă de doi ani de zile fiind ținute în aer liber de Gheorghe

Fericeanu, secretarul sfatului popular. Aflind aceasta, doctorul și-a pus „diagnosticul”, scriind pentru imprimat, pe formularul de rețete, următoarele:

Nefăcînd nici un efort
Ca să-l dea la reparat,
Inventarul ăsta mort
Va fi mort de-adevărat.

A doua zi, a apărut vărumeu, contabil la o întreprindere. Aflase și el tărășenia și voia să mă ajute. Mi-a spus că lucrînd la mașina de calculat, a făcut pentru secretarul sfatului popular comunal din Chișcău următoarea socoteală:

Utilaju-n degradare
Și lăsat în părăsire
Este nul, fără valoare,
Neavînd... acoperire.

— Te înșeli, dragă! i-am replicat eu. Cu pompele de incendiu și grupul electrogen destinat cinematografului

sătesc, lucrurile stau altfel.

Și i-am închis gura cu următorul catren:

Utilaju-n părăsire
(Nu repet din a cui vină)
Are o acoperire
Însă numai în... rugină.

În sfîrșit, am așternut toate acestea pe hîrtie și m-am înființat la redacție cu materialul. După ce mi l-a citit, șeful s-a pronunțat acru:

— Epigramele trimite-le sfatului popular din Chișcău. Mie dă-mi schița promisă în legătură cu pompele de incendiu și grupul electrogen...

Așadar, am pățit-o. Trebuie totuși să fac o schiță umoristică. Altă salvare nu e. Decît... să fie puse între timp la adăpost utilajele cu pricina. Mai știi? Poate că se va întimpla și minunea asta...

V. D. POPA

— Mamă, să te duci la școală, fiindcă nepotu-tău iar a făcut o poznă!!
(Din revista „Krokodil” — U.R.S.S.)

„SPECIALISTUL”

— Iar aici, vom săpa fîntina!
(Din revista „Stirsel” — R.P.B.)

SEARĂ DE CALCUL

Mai zilele trecute președintele cooperativei agricole de producție din comuna Valea Ciorii, raionul Slobozia, a fost invitat la căminul cultural ca să dea cîteva răspunsuri în cadrul unei seri de calcul. Tema abordată era „Importanța economică a îngrășămintelor naturale”.

Participanții la seara de calcul i-au pus președintelui, pe această temă, tot felul de întrebări, iar dînsul a răspuns pe nerăsuflăte.

Cunoștea problema ca nimeni altul. Oamenii l-au aplaudat. Cineva a propus să i se dea, în mod onorific, nota 10 plus la teorie. Sala era cucerită de exactitatea răspunsurilor și totul s-ar fi terminat într-o atmosferă de entuziasm, dacă dintr-un colț, mai întunecos nu s-ar fi ridicat un ins cam știrb, cu fața prelungă și galbenă, care a spus:

— Sînt de acord cu nota 10 plus la teorie, dar să ne spună tovarășul președinte cum stă cu practica?

S-a făcut liniște. Toată lumea a întors capul spre știrbul cu fața prelungă și galbenă.

— Ce vrei să insinuezi și cine ești dumneata? l-a întrebat președintele.

— Cine sînt? Iaca, un știulete de porumb care, împreună cu contrații mei, am tot așteptat să puneți în practică cele știute de la teorie. Guinoiul de grajd despre care ați vorbit atît de frumos, eu nu l-am văzut. Adică, nu l-am văzut pe cimp, că în platforme îl văd de luni de zile.

Această intervenție neașteptată — și încă din partea unui știulete — avu efectul unui trăsnet. Nimeni nu se gîndise la partea unui știulete și nimeni n-ar fi crezut că această problemă va fi ridicată de o vegetală.

— Cum? întrebă președintele. Platformele zac tot acolo? Dar am vorbit personal cu brigadierii Ghorghiță St. Ion și Gheorghe Cană, cu Dumitru Janta și Armand Gioglovan... cu toți! Am insistat să se ia măsuri. Nu se poate ca guinoiul să nu fi fost folosit.

— A fost folosit... dar la astuparea unor gropi! De aceea, propun să vi se dea o notă și la practică... nota zero.

Zero înseamnă nimic. Iar nimic n-are greutate. Și totuși, președintele se plînge că-i vine tare greu cu nota zero. N-are decît să-i pună un 1 înainte. La practică, bineînțeles.

M. GHEORGHIU

ZIMBITI VĂ ROG!
...dacă puteți!

Masivă și înaltă de 20 metri, Cula din comuna Racovița-Pitești a fost folosită ca foisor de foc, observator și adăpost fortificat împotriva invaziilor dușmane. Pe unul dintre ziduri, poartă inscripția: „Zidită în anul 1806 septembrie 2, arsă în anul 1877 decembrie 13, reinnoită în anul 1878 iunie 15...” Cum s-ar spune, a pătimit multe. Acum, acest monument istoric are 159 de ani și face față tot mai greu ploilor și vîntului. De grijă nu-i poartă decît cei care vin pe furiș ca să scoată cărămizi din ziduri, să strice lemnăria, ferestrele, scările. Cula din Racovița a oferit în trecut adăpost și ocrotire multora. Nu se găsește nimeni s-o ocrotească și pe ea?

GHEORGHE CRUCEANA
correspondent

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

Ecourile satirei

Sub titlul „Un spectacol tare”, Albina nr. 926 consemna starea de ruină în care a ajuns strada de vară din comuna Fundulea-Lehliu. Sfatul popular comunal ne-a răspuns că cele relatate în foileton sînt juste și că se vor lua măsuri pentru executarea lucrărilor de reparații. Fiindcă nu se dă însă nici un termen, noi le amintim gospodarilor din Fundulea dictonul: „Fă-ți iar-na car și vara sanie”.

Și încă ceva. Reparațiile de zidărie nu vor fi suficiente. În răspuns nu se spune nimic despre faptul că, pe strada cu pricina, timp de doi ani, n-a fost prezentat nici un singur spectacol. Așadar, va trebui să fie reparată un pic, pentru la anul, și munca culturală.

Tot în nr. 926, „Albina” a publicat foiletonul „Chestie de obraz” adresat unor cititori din comuna Cristian-Brașov care nu restituie cărțile împrumutate de la biblioteca comunală. Sfatul popular Cristian ne face cunoscut că s-au luat măsuri în vederea înapoierii acestor cărți sau achitării contravalorii lor. Nădăjdum că, de acum înainte, în comuna Cristian nu vor mai exista cititori care să se îndrăgostească într-atîta de cărțile împrumutate, încît să nu se mai despartă de ele niciodată. Și nici bibliofili care să înapoieze cărțile deteriorate, sub pretextul că citesc pe rupte!

Într-un foileton publicat în nr. 928 al revistei noastre, se relatează că pe rampa gării Arduș zac de anul trecut cîteva tone de cărbuni destinați școlilor din comunele Socond, Stina și Ghirișa. Ca răspuns la acest foileton, sfatul popular al raionului Satu Mare ne face cunoscut că au fost luate măsuri pentru ridicarea cărbunilor cu pricina. Iată cum, după ce s-au făcut negri de supărare, cărbunii se înroșesc acum de plăcere, în sobe. Nu putem deci să nu salutăm răspunsul Sfatului popular al raionului Satu Mare cu deosebită... căldură.